

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

22 mai 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 161/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 161/02

Cauza C-72/15: Hotărârea Curții (Marea cameră) din 28 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Regatul Unit) – The Queen, à la demande de: PJSC Rosneft Oil Company, anciennement OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority [Trimitere preliminară — Politica externă și de securitate comună (PESC) — Măsuri restrictive adoptate având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina — Dispoziții ale Deciziei 2014/512/PESC și ale Regulamentului (UE) nr. 833/2014 — Validitate — Competența Curții — Acord de parteneriat UE-Rusia — Obligația de motivare — Principiile securității juridice și preciziei legii aplicabile — Accesul la piața de capital — Asistență financiară — Certificate globale de depozit (Global Depositary Receipts) — Sectorul petrolier — Cerere de interpretare a noțiunilor „sist” și „ape cu o adâncime mai mare de 150 de metri” — Inadmisibilitate] 2

2017/C 161/03	Cauza C-652/15: Hotărârea Curții (Camera întâia) din 29 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Darmstadt – Germania) – Furkan Tekdemir, prin reprezentanții legali Derya Tekdemir și Nedim Tekdemir/Kreis Bergstraße (Trimitere preliminară — Acord de asociere între Uniunea Europeană și Turcia — Decizia nr. 1/80 — Articolul 13 — Clauză de standstill — Dreptul de ședere al membrilor de familie ai unui lucrător turc încadrat pe piața legală a muncii dintr-un stat membru — Eventuala existență a unui motiv imperativ de interes general care justifică noi restricții — Gestionare eficientă a fluxurilor de migrare — Obligația impusă resortisanților statelor terțe cu vârsta sub 16 ani de a deține un permis de ședere — Proporționalitate)	3
2017/C 161/04	Cauza C-146/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Verband Sozialer Wettbewerb eV/DHL Paket GmbH (Trimitere preliminară — Practici comerciale neloiale — Publicitate care figurează într-o publicație tipărită — Omisiunea informațiilor semnificative — Acces la aceste informații prin intermediul paginii de internet prin care au fost distribuite produsele vizate — Produse vândute de către persoana care a publicat anunțul sau de către terți)	4
2017/C 161/05	Cauza C-315/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – József Lingurár/Miniszterelnökséget vezető miniszter (Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Finanțare de către FEADR — Sprijin pentru dezvoltare rurală — Plăți Natura 2000 — Beneficiu rezervat persoanelor private — Zonă forestieră aflată în parte în proprietatea statului)	4
2017/C 161/06	Cauza C-335/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 30 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Općinski sud u Velikoj Gorici – Croația) – VG Čistoća d.o.o./Đuro Vladika, Ljubica Vladika (Trimitere preliminară — Mediu — Deșeuri — Directiva 2008/98/CE — Recuperarea costurilor gestionării deșeurilor — Principiul „poluatorul plătește” — Noțiunea „deținători de deșeuri” — Prețul solicitat pentru gestionarea deșeurilor — Taxă specifică destinată finanțării de investiții de capital)	5
2017/C 161/07	Cauza C-686/16 P: Recurs introdus la 28 decembrie 2016 de Meissen Keramik GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 18 octombrie 2016 în cauza T-776/15, Meissen Keramik GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	6
2017/C 161/08	Cauza C-19/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Polonia) la 17 ianuarie 2017 – Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę Dolnośląskiego/Gmina Trzebnica	6
2017/C 161/09	Cauza C-30/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 20 ianuarie 2017 – Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu/Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu	7
2017/C 161/10	Cauza C-66/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Polonia) la 7 februarie 2017 – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś/DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG	8
2017/C 161/11	Cauza C-81/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Suceava (România) la data de 14 februarie 2017 – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava	8
2017/C 161/12	Cauza C-95/17 P: Recurs introdus la 22 februarie 2017 de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-112/13: Mondelez UK Holdings & Services Ltd/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	9

2017/C 161/13	Cauza C-103/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 27 februarie 2017 – Messer France SAS, succesoare în drepturi a Praxair/Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer	10
2017/C 161/14	Cauza C-107/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 3 martie 2017 – UAB Aviabaltika/BAB Ūkio bankas	11
2017/C 161/15	Cauza C-108/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 3 martie 2017 – UAB „Enteco Baltic”/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	12
2017/C 161/16	Cauza C-109/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spania) la 3 martie 2017 – Bankia S.A./Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán și María Concepción Marí Merino	13
2017/C 161/17	Cauza C-129/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 13 martie 2017 – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV/Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA	14
2017/C 161/18	Cauza C-150/17 P: Recurs introdus la 24 martie 2017 de Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 1 februarie 2017 în cauza T-479/14, Kendrion/Uniunea Europeană	14
2017/C 161/19	Cauza C-151/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 24 martie 2017 – Swedish Match AB/ Secretary of State for Health	15
2017/C 161/20	Cauza C-170/17: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Republica Portugheză	16
2017/C 161/21	Cauza C-174/17 P: Recurs introdus la 5 aprilie 2017 de Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 17 februarie 2017 în cauza T-40/15, ASPLA și Armando Álvarez/Uniunea Europeană	16
2017/C 161/22	Cauza C-167/15: Ordonanța președintelui Curții din 28 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale civili di Roma – Italia)– X/Presidenza del Consiglio dei Ministri	17
2017/C 161/23	Cauza C-136/16: Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 10 martie 2017 (cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA/Banco Santander Totta SA	17
2017/C 161/24	Cauza C-229/16: Ordonanța președintelui Curții din 23 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P./João Carlos Lombo Silva Cordeiro	18
2017/C 161/25	Cauza C-511/16: Ordonanța președintelui Curții din 6 martie 2017 – Comisia Europeană/Grand-Duché de Luxembourg, Intervenante: République française	18

Tribunalul

2017/C 161/26	Cauza T-422/13: Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – CPME și alții/Consiliul [„Dumping — Importations de certains types de polyéthylène téréphtalate (PET) originaires de l’Inde, de Thaïlande et de Taiwan — Réexamen au titre de l’expiration des mesures — Proposition de la Commission de renouvellement desdites mesures — Décision du Conseil de clore la procédure de réexamen sans instituer ces mesures — Recours en annulation — Article 11, paragraphe 2, du règlement (CE) n° 1225/2009 — Probabilité de réapparition d’un préjudice important — Article 21, paragraphe 1, du règlement n° 1225/2009 — Intérêt de l’Union — Erreurs manifestes d’appréciation — Obligation de motivation — Recours en indemnité”]	19
2017/C 161/27	Cauza T-219/14: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Regione autonoma della Sardegna/Comisia („Ajutoare de stat — Transport maritim — Compensație pentru serviciul public — Majorare de capital — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă și se dispune recuperarea lor — Intrarea în lichidare a întreprinderii beneficiare — Menținerea interesului de a exercita acțiunea — Absența lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului — Noțiunea de ajutor — Serviciu de interes economic general — Criteriul investitorului privat — Eroare vădită de apreciere — Eroare de drept — Excepție de nelegalitate — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Decizia 2011/21/UE — Liniile directe privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate — Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public — Hotărârea Altmark”)	20
2017/C 161/28	Cauza T-220/14: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Saremar/Comisia („Ajutoare de stat — Transport maritim — Compensație pentru serviciul public — Majorare de capital — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă și se dispune recuperarea lor — Intrarea în lichidare a reclamantei — Capacitate de a sta în judecată — Menținerea interesului de a exercita acțiunea — Absența lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului — Noțiunea de ajutor — Serviciu de interes economic general — Criteriul investitorului privat — Eroare vădită de apreciere — Eroare de drept — Excepție de nelegalitate — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Decizia 2011/21/UE — Liniile directe privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate — Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public — Hotărârea Altmark”)	21
2017/C 161/29	Cauza T-361/14: Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – HB și alții/Comisia [„Drept instituțional — Inițiativă cetățenească europeană — Protecția animalelor fără stăpân — Efecte psihologice asupra adulților și copiilor — Refuz de înregistrare — Lipsă vădită a unor competențe ale Comisiei — Articolul 4 alineatul (2) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011”]	21
2017/C 161/30	Cauza T-35/15: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Alkarim for Trade and Industry/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor — Eroare vădită de apreciere”)	22
2017/C 161/31	Cauza T-344/15: Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – Franța/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente transmise în cadrul procedurii prevăzute de Directiva 98/34/CE — Documente care emană de la un stat membru — Acordarea accesului — Excepție referitoare la protecția procedurilor judiciare — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Acord prealabil al statului membru”]	23
2017/C 161/32	Cauza T-367/15: Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – Renfe-Operadora/EUIPO (AVE) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă AVE — Nulitate parțială — Cale de atac formulată în fața camerei de recurs în altă limbă decât limba de procedură — Inadmisibilitatea căii de atac în fața camerei de recurs — Cerere de restitutie în integrum — Obligație de precauție”)	23

2017/C 161/33	Cauza T-594/15: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Metabolic Balance Holding/EUIPO (Metabolic Balance) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene Metabolic Balance — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	24
2017/C 161/34	Cauza T-621/15: Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – Tractel Greifzug/EUIPO – Shenxi Machinery (Forma unui trolu cu comandă motorizată) [„Marca Uniunii Europene — Procedura de anulare — Marcă a Uniunii Europene tridimensională — Forma unui trolu cu comandă motorizată — Motiv absolut de refuz — Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	25
2017/C 161/35	Cauza T-39/16: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Nanu-Nana Joachim Hoepf/EUIPO – Fink (NANA FINK) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă NANA FINK — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară NANA — Lipsa similitudinii produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Întinderea examinării care trebuie efectuată de camera de recurs — Obligația de a se pronunța asupra căii de atac în întregul său”]	25
2017/C 161/36	Cauza T-49/16: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Azanta/EUIPO – Novartis (NIMORAL) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NIMORAL — Marca Uniunii Europene verbală anterioară NEORAL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	26
2017/C 161/37	Cauza T-178/16: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Policolor/EUIPO – CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Policolor — Marcă a Uniunii Europene figurativă anterioară ProfiColor — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligație de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	27
2017/C 161/38	Cauza T-219/16: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Aldi/EUIPO (ViSAGE) [„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ViSAGE — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	27
2017/C 161/39	Cauza T-238/16: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Întreprinderea comună Clean Sky 2/ Scouring Environment [„Clauză compromisorie — Acord de grant încheiat în cadrul celui de Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Neexecutare a contractului — Rambursarea sumelor plătite în avans — Dobânzi de întârziere — Judecare în lipsă”]	28
2017/C 161/40	Cauza T-291/16: Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – Anta (China)/EUIPO (Reprezentarea a două linii ce formează un unghi ascuțit) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative care reprezintă două linii ce formează un unghi ascuțit — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	28
2017/C 161/41	Cauza T-348/16: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA [„Clauză compromisorie — Al șaptelea program-cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative — Contractul Minatran — Costuri eligibile — Procedură în lipsă”]	29
2017/C 161/42	Cauza T-407/16: Ordonanța Tribunalului din 18 ianuarie 2017 – Banco Popular Español/EUIPO – Pledgeling (p) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragerea cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”]	30

2017/C 161/43	Cauza T-170/17: Acțiune introdusă la 20 martie 2017 – RW/Comisia	30
2017/C 161/44	Cauza T-173/17: Acțiune introdusă la 16 martie 2017 – TestBioTech/Comisia	31
2017/C 161/45	Cauza T-180/17: Acțiune introdusă la 17 martie 2017 – EM Research Organization/EUIPO – Christoph Fischer și alții (EM)	32
2017/C 161/46	Cauza T-182/17: Acțiune introdusă la 20 martie 2017 – Novartis/EUIPO – Chiesi Farmaceutici (AKANTO)	32
2017/C 161/47	Cauza T-184/17: Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – Leifheit/EUIPO (Reprezentarea a patru pătrate verzi)	33
2017/C 161/48	Cauza T-185/17: Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – PlasticsEurope/ECHA	34
2017/C 161/49	Cauza T-186/17: Acțiune introdusă la 23 martie 2017 – Unipreus/EUIPO – Wallapop (wallapop) . . .	34
2017/C 161/50	Cauza T-187/17: Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Mega Liner)	35
2017/C 161/51	Cauza T-188/17: Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Coil Liner) .	36
2017/C 161/52	Cauza T-193/17: Acțiune introdusă la 27 martie 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Forma unui cap femural)	37
2017/C 161/53	Cauza T-194/17: Acțiune introdusă la 27 martie 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Reprezentarea unui cap femural)	37
2017/C 161/54	Cauza T-199/17: Acțiune introdusă la 29 martie 2017 – QD/EUIPO	38
2017/C 161/55	Cauza T-204/17: Acțiune introdusă la 5 aprilie 2017 – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan)/Comisia	39
2017/C 161/56	Cauza T-205/17: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2017 – SSP Europe/EUIPO (SECURE DATA SPACE) .	40
2017/C 161/57	Cauza T-210/17: Acțiune introdusă la 6 aprilie 2017 – International Gaming Projects/EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO)	40

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 161/01)

Ultima publicație

JO C 151, 15.5.2017

Publicații anterioare

JO C 144, 8.5.2017

JO C 129, 24.4.2017

JO C 121, 18.4.2017

JO C 112, 10.4.2017

JO C 104, 3.4.2017

JO C 95, 27.3.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 28 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Regatul Unit) – The Queen, à la demande de: PJSC Rosneft Oil Company, anciennement OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Cauza C-72/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica externă și de securitate comună (PESC) — Măsuri restrictive adoptate având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina — Dispoziții ale Deciziei 2014/512/PESC și ale Regulamentului (UE) nr. 833/2014 — Validitate — Competența Curții — Acord de parteneriat UE-Rusia — Obligația de motivare — Principiile securității juridice și preciziei legii aplicabile — Accesul la piața de capital — Asistență financiară — Certificate globale de depozit (Global Depositary Receipts) — Sectorul petrolier — Cerere de interpretare a noțiunilor „sist” și „ape cu o adâncime mai mare de 150 de metri” — Inadmisibilitate]

(2017/C 161/02)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The Queen, la cererea: PJSC Rosneft Oil Company, fostă OJSC Rosneft Oil Company

Pârâți: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Dispozitivul

- 1) Articolele 19, 24 și 40 TUE, articolul 275 TFUE, precum și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, în temeiul articolului 267 TFUE, cu privire la validitatea unui act adoptat în temeiul unor dispoziții referitoare la politica externă și de securitate comună (PESC), precum Decizia 2014/512/PESC a Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2014/872/PESC a Consiliului din 4 decembrie 2014, în măsura în care cererea de decizie preliminară privește fie controlul respectării articolului 40 TUE de către această decizie, fie controlul legalității măsurilor restrictive împotriva persoanelor fizice sau juridice.
- 2) Examinarea celei de a doua întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 1 alineatul (2) literele (b)-(d) și a articolului 1 alineatul (3), a articolului 7 și a anexei III la Decizia 2014/512, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2014/872, sau a articolelor 3 și 3a, a articolului 4 alineatele (3) și (4), a articolului 5 alineatul (2) literele (b)-(d) și a articolului 5 alineatul (3), a articolului 11, precum și a anexelor II și VI la Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1290/2014 al Consiliului din 4 decembrie 2014.

Principiile securității juridice și preciziei legii aplicabile (*nulla poena sine lege certa*) trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să impună sancțiuni penale aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor Regulamentului nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1290/2014, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din acesta, înainte ca domeniul de aplicare al dispozițiilor respective și, prin urmare, al sancțiunilor penale aferente să fie precizat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

- 3) Expresia „asistență financiară” care figurează la articolul 4 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1290/2014, trebuie interpretată în sensul că nu include procesarea unei plăți, ca atare, de către o bancă sau de către un alt organism financiar.

Articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1290/2014, trebuie interpretat în sensul că interzice, începând de la 12 septembrie 2014, emiterea de certificate globale de depozit (Global Depositary Receipts) în temeiul unui acord de depozit încheiat cu una dintre entitățile enumerate în anexa VI la Regulamentul nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1290/2014, inclusiv atunci când aceste certificate sunt reprezentative de acțiuni emise de una dintre entitățile respective anterior datei menționate.

⁽¹⁾ JO C 155, 11.5.2015

Hotărârea Curții (Camera întâia) din 29 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Darmstadt – Germania) – Furkan Tekdemir, prin reprezentanții legali Derya Tekdemir și Nedim Tekdemir/Kreis Bergstraße

(Cauza C-652/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Acord de asociere între Uniunea Europeană și Turcia — Decizia nr. 1/80 — Articolul 13 — Clauză de standstill — Dreptul de ședere al membrilor de familie ai unui lucrător turc încadrat pe piața legală a muncii dintr-un stat membru — Eventuala existență a unui motiv imperativ de interes general care justifică noi restricții — Gestionare eficientă a fluxurilor de migrare — Obligația impusă resortisanților statelor terțe cu vârsta sub 16 ani de a deține un permis de ședere — Proportionalitate)

(2017/C 161/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Darmstadt

Părțile din procedura principală

Reclamant: Furkan Tekdemir, prin reprezentanții legali Derya Tekdemir și Nedim Tekdemir

Pârât: Kreis Bergstraße

Dispozitivul

Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, anexată la Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, care a fost semnat la 12 septembrie 1963, la Ankara de Republica Turcia, pe de o parte, precum și de statele membre ale CEE și de Comunitate, pe de altă parte, și care a fost încheiat, aprobat și confirmat în numele acesteia din urmă prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963 trebuie interpretat în sensul că obiectivul privind gestionarea eficientă a fluxurilor de migrare poate constitui un motiv imperativ de interes general care permite justificarea unei măsuri naționale, introdusă după intrarea în vigoare a acestei decizii în statul membru în cauză, care impune resortisanților statelor terțe cu vârsta sub 16 ani obligația de a deține un permis de ședere pentru intrarea și șederea în acest stat membru.

O asemenea măsură nu este însă proporțională în raport cu obiectivul urmărit, în condițiile în care modalitățile sale de punere în aplicare în ceea ce privește copiii resortisanți ai unui stat terț născuți în statul membru în cauză și în cazul cărora unul dintre părinți este un lucrător turc cu reședința legală în acest stat membru, precum reclamantul din litigiul principal, depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

⁽¹⁾ JO C 118, 4.4.2016

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Verband Sozialer Wettbewerb eV/DHL Paket GmbH

(Cauza C-146/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Practici comerciale neloiale — Publicitate care figurează într-o publicație tipărită — Omisiunea informațiilor semnificative — Acces la aceste informații prin intermediul paginii de internet prin care au fost distribuite produsele vizate — Produse vândute de către persoana care a publicat anunțul sau de către terți)

(2017/C 161/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Pârâtă: DHL Paket GmbH

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului trebuie interpretat în sensul că un anunț publicitar precum cel în discuție în litigiul principal, care intră sub incidența noțiunii „invitație de a cumpăra” în sensul acestei directive, poate fi conform obligației de informare prevăzute de această dispoziție. Revine instanței de trimitere sarcina de a examina de la caz la caz, pe de o parte, dacă limitele de spațiu din textul publicitar justifică punerea la dispoziție a informațiilor cu privire la furnizor numai la nivelul platformei de vânzări pe internet și, pe de altă parte, dacă este cazul, dacă informațiile impuse la articolul 7 alineatul (4) litera (b) din directiva menționată privind platforma de vânzări pe internet sunt comunicate simplu și rapid.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – József Lingurár/Miniszterelnökséget vezető miniszter

(Cauza C-315/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Finanțare de către FEADR — Sprijin pentru dezvoltare rurală — Plăți Natura 2000 — Beneficiu rezervat persoanelor private — Zonă forestieră aflată în parte în proprietatea statului)

(2017/C 161/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: József Lingurár

Intimată: Miniszterelnökséget vezető miniszter

Dispozitivul

Articolul 42 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care o zonă forestieră eligibilă pentru ajutorul Natura 2000 este deținută în parte de stat și în parte de o persoană particulară, trebuie să se țină seama de raportul dintre suprafața zonei deținute de stat și cea a zonei deținute de respectiva persoană particulară pentru calcularea cuantumului ajutorului care trebuie plătit acesteia din urmă.

(¹) JO C 296, 16.8.2016

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 30 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Općinski sud u Velikoj Gorici – Croația) – VG Čistoća d.o.o./Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Cauza C-335/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Mediu — Deșeuri — Directiva 2008/98/CE — Recuperarea costurilor gestionării deșeurilor — Principiul „poluatorul plătește” — Noțiunea „deținători de deșeuri” — Prețul solicitat pentru gestionarea deșeurilor — Taxă specifică destinată finanțării de investiții de capital)

(2017/C 161/06)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Općinski sud u Velikoj Gorici

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VG Čistoća d.o.o.

Pârâți: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Dispozitivul

Articolul 14 și articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive trebuie interpretate în sensul că, în stadiul actual al dreptului Uniunii, nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede, în scopul finanțării unui serviciu de gestionare și de eliminare a deșeurilor urbane, un preț calculat pe baza unei evaluări a volumului de deșeuri generat de utilizatorii acestui serviciu, iar nu pe baza cantității de deșeuri efectiv produse și predate spre colectare de aceștia, precum și plata de către utilizatori, în calitatea lor de deținători ai deșeurilor, a unei taxe suplimentare din al cărei venit se urmărește finanțarea de investiții de capital necesare tratării deșeurilor, inclusiv reciclarea lor. Revine însă instanței de trimitere sarcina de a verifica, pe baza elementelor de fapt și de drept care i-au fost prezentate, dacă aceasta nu conduce la impunerea în sarcina anumitor „deținători” de costuri vădit disproporționate în raport cu volumele sau cu natura deșeurilor pe care le pot produce. În acest scop, instanța națională va putea în special să țină seama de criteriile legate de tipul de bunuri imobile ocupate de utilizatori, de suprafața și de afectarea acestor bunuri, de capacitatea productivă a „deținătorilor”, de volumul containerelor puse la dispoziția utilizatorilor, precum și de frecvența strângerii deșeurilor, în măsura în care acești parametri sunt de natură să influențeze în mod direct cuantumul costurilor gestionării deșeurilor.

(¹) JO C 296, 16.8.2016

Recurs introdus la 28 decembrie 2016 de Meissen Keramik GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 18 octombrie 2016 în cauza T-776/15, Meissen Keramik GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-686/16 P)

(2017/C 161/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Meissen Keramik GmbH (reprezentanți: M. Vohwinkel și Dr. M. Bagh, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile recurenteii

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 18 octombrie 2016 (T-776/15);
- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 28 octombrie 2015 (cauza R 531/2015-1);
- anularea deciziei Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 13 ianuarie 2015;
- obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă în susținerea recursului o interpretare eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, precum și o încălcare a articolului 135 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Recurenta reproșează Tribunalului că a încălcat Regulamentul de procedură întrucât nu s-a întemeiat pe semnificația elementului verbal al mărcii în cauză așa cum a fost constatată în decizia camerei de recurs, ci pe propria înțelegere a elementului verbal menționat, modificând astfel obiectul litigiului.

Motivul întemeiat pe interpretarea eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 se bazează pe faptul că Tribunalul a considerat că o indicare a provenienței geografice a unui tip de produs, desemnat prin principala sa materie componentă (ceramica de Meissen), avea de asemenea caracter descriptiv pentru produse conținând elemente – oricât de nesemnificative ar fi – din această materie sau care pot fi puse în legătură cu produse de tipul desemnat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO 2009, L 78, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Polonia) la 17 ianuarie 2017 – Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę Dolnośląskiego/Gmina Trzebnica

(Cauza C-19/17)

(2017/C 161/08)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy we Wrocławiu

Părțile din procedura principală

Reclamant: Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę Dolnośląskiego

Pârâtă: Gmina Trzebnica

Întrebările preliminare

- 1) Plățile obținute de un beneficiar cu titlu de penalități sau de despăgubiri în contextul neîndeplinirii sau al îndeplinirii cu întârziere a unei obligații reprezintă venituri în sensul normei nr. 2 din Regulamentul (CE) nr. 448/2004 al Comisiei din 10 martie 2004 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1685/2000 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului în ceea ce privește eligibilitatea cheltuielilor în cadrul operațiunilor cofinanțate de Fondurile Structurale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1145/2003 ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:
 - a) Veniturile realizate sub forma penalităților pot fi diminuate cu valoarea pierderilor sau a costurilor suplimentare ocazionate beneficiarului în contextul neexecutării sau al executării cu întârziere a unui contract de către adjudecatar?
 - b) Un serviciu al adjudecatarului constând în executarea altor lucrări pentru beneficiar care nu au nicio legătură cu obiectul finanțării și care au ca efect darea în plată a penalităților (*datio in solutum*) reprezintă venituri în sensul normei nr. 2 din Regulamentul (CE) nr. 448/2004 al Comisiei [...]
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și la a doua întrebare litera (a): se va considera cuantum al veniturilor realizate de către beneficiar cuantumul penalităților impuse adjudecatarului sau valoarea serviciului substitutiv?
- 4) Este posibil ca după încheierea intervenției în sensul normei nr. 2 din Regulamentul (CE) nr. 448/2004 al Comisiei [...] să aibă loc o reducere a cofinanțării cu cuantumul veniturilor realizate de către beneficiar în timpul intervenției?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare: este posibilă o reducere a cofinanțării cu valoarea veniturilor realizate de beneficiar dacă statul membru nu le-a comunicat Comisiei înainte de încheierea intervenției?

⁽¹⁾ JO 2004, L 72, p. 66, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 144.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 20 ianuarie 2017 – Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu/Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu

(Cauza C-30/17)

(2017/C 161/09)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu

Pârâtă: Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu

Întrebarea preliminară

În lumina articolului 3 alineatul (1) și a obiectivelor Directivei 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice⁽¹⁾, la determinarea bazei de impozitare pentru berea cu aditivi, pe baza gradației Plato, extractul provenit din aromele adăugate după finalizarea procesului de fermentație trebuie să fie adăugat la cantitatea de extract rămasă efectiv în produsul finit sau nu trebuie avut în vedere extractul format din elementele adăugate?

⁽¹⁾ JO 1992, L 316, p. 21, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 152.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu
(Polonia) la 7 februarie 2017 – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś/DA Deutsche Allgemeine
Versicherung Aktiengesellschaft AG**

(Cauza C-66/17)

(2017/C 161/10)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Grzegorz Chudaś și Irena Chudaś

Pârâtă: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

Întrebarea preliminară

Articolul 4 punctul 1 coroborat cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui Titlu Executoriu European pentru creanțele necontestate⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o hotărâre privind cheltuielile de judecată din cadrul unei hotărâri judecătorești prin care se constată existența unui drept poate să fie certificată ca titlu executoriu european?

⁽¹⁾ JO 2004 L 143, p. 15, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 3.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Suceava (România) la data de 14 februarie
2017 – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația
Județeană a Finanțelor Publice Suceava**

(Cauza C-81/17)

(2017/C 161/11)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Suceava

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Zabrus Siret SRL

Intimată: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾, precum și principiile neutralității fiscale și proporționalității se opun, în împrejurări precum cele din litigiul principal, unei practici administrative și/sau interpretări a prevederilor din legislația națională prin care se împiedică verificarea și acordarea dreptului de rambursare a TVA-ului provenit din regularizări pentru operațiuni efectuate într-o perioadă anterioară perioadei de verificare și care a făcut obiectul unei inspecții fiscale în urma căreia organele fiscale nu au constatat deficiențe de natură să schimbe baza de impozitare a TVA-ului, deși aceleași dispoziții se interpretează în sensul că organele fiscale pot proceda la reverificarea unei perioade supuse anterior inspecției fiscale în temeiul unor date și informații suplimentare obținute ulterior în baza cooperării dintre autoritățile și instituțiile statului [?].
- 2) Directiva 2006/112/CE, precum și principiile neutralității fiscale și proporționalității se interpretează că se opun, în împrejurări precum cele din litigiul principal, unor reglementări naționale cu caracter normativ care împiedică posibilitatea de corectare a erorilor materiale din deconturile TVA pentru perioade fiscale care au fost supuse inspecției fiscale afară de cazul în care corectarea se realizează în baza dispoziției de măsuri comunicate de organul de inspecție fiscală cu prilejul controlului anterior [?].

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului, din 28 noiembrie 2006, privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Recurs introdus la 22 februarie 2017 de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-112/13:
Mondelez UK Holdings & Services Ltd/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală**

(Cauza C-95/17 P)

(2017/C 161/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, Agent)

Celelalte) părți din procedură: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, formerly Cadbury Holdings Ltd; Société des produits Nestlé SA

Concluziile recurente

- anularea hotărârii atacate;
- obligarea Mondelez UK Holdings & Services Ltd la plata cheltuielilor de judecată efectuate de EUIPO.

Motivele și principalele argumente

Încălcarea articolului 36 prima teză din Statutul Curții de Justiție

Tribunalul și-a întemeiat hotărârea pe un raționament contradictoriu atunci când, pe de o parte, a acceptat să „se facă dovada în mod global pentru toate statele membre vizate” și, pe de altă parte, a solicitat ca dobândirea caracterului distinctiv să fie stabilită cu privire la fiecare stat membru, în mod individual (a se vedea punctul 139 din hotărârea atacată).

Încălcarea articolului 7 alineatul (3) și a articolului 52 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾

Tribunalul a realizat o aplicare eronată a orientărilor definite de Curte în Hotărârea din 24 mai 2012, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli/OHMI*, C-98/11 P (forma unui iepure din ciocolată cu panglică roșie), EU:C:2012:30, la punctele 62 și 63, solicitând ca proba dobândirii caracterului distinctiv să fie realizată pentru fiecare stat membru individual.

Tribunalul ar fi trebuit să examineze dacă probele prezentate de titularul mărcii Uniunii stabilesc dobândirea caracterului distinctiv în mod global în Uniunea Europeană, fără a se lua în considerare frontierele naționale.

Concentrându-se exclusiv pe piețele naționale, Tribunalul a ignorat în mod nejustificat că întinderea teritorială a recunoașterii mărcii este numai unul dintre factorii relevanți pentru a se determina dacă această marcă a dobândit caracter distinctiv prin utilizarea în Uniunea Europeană. În consecință, Tribunalul nu a luat în considerare citerii pertinente în contextul unei „piețe unice”, în special (i) proporția publicului cu privire la care s-a demonstrat că marca îi este familiară în raport cu ansamblul consumatorilor din Uniune, (ii) importanța geografică și repartizarea zonelor în care dobândirea caracterului distinctiv este demonstrată și (iii) importanța economică a zonelor în care dobândirea caracterului distinctiv a fost stabilită pentru piața Uniunii a produselor în cauză.

Abordarea din hotărârea atacată nu poate fi justificată de interesul public care stă la baza motivelor absolute de refuz în cauză. Există măsuri de conservare care compensează posibilitatea de care dispune titularul unei mărci a Uniunii de a pune în aplicare drepturile exclusive chiar în state membre în care marca Uniunii nu a dobândit același grad de caracter distinctiv precum în altele.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 27 februarie 2017 – Messer France SAS, succesoare în drepturi a Praxair/Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

(Cauza C-103/17)

(2017/C 161/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Messer France SAS, succesoare în drepturi a Praxair

Pârâți: Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Întrebările preliminare

1) Atunci când un stat membru nu a adoptat inițial, după intrarea în vigoare a Directivei 2003/96/CE din 27 octombrie 2003 (¹), nicio dispoziție prin care să creeze o acciză pe consumul de electricitate, ci a menținut o taxă indirectă creată anterior care se aplică acestui consum, precum și taxe locale:

— compatibilitatea taxei în discuție cu Directiva 92/12/CEE din 25 februarie 1992 (²) și cu Directiva [2003/96/CE] din 27 octombrie 2003 trebuie apreciată în raport cu condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Directiva din 25 februarie 1992 pentru existența unei „alte taxe indirecte”, și anume urmărirea unuia sau mai multor scopuri specifice și conformitatea cu anumite norme de impozitare aplicabile accizei sau taxei pe valoarea adăugată?

— sau menținerea unei „alte taxe indirecte” este posibilă doar în prezența accizei armonizate și, în sfârșit, în această ipoteză, contribuția în discuție ar putea fi considerată o astfel de acciză, a cărei compatibilitate cu cele două directive ar trebui apreciată în raport cu ansamblul normelor de armonizare prevăzute de acestea?

2) Trebuie să se considere că o contribuție bazată pe consumul de electricitate care generează venituri alocate atât finanțării unor cheltuieli legate de producția de electricitate din surse regenerabile și de cogenerare, cât și punerii în aplicare a unei egalizări tarifare geografice și a unei reduceri a prețului electricității pentru gospodăriile aflate într-o situație precară, urmărește scopuri specifice în sensul dispozițiilor articolului 3 alineatul (2) din Directiva din 25 februarie 1992, reluate la articolul 1 alineatul (2) din Directiva din 16 decembrie 2008 (³)?

- 3) În ipoteza în care numai unele dintre scopurile urmărite ar putea fi calificate drept specifice în sensul acestor dispoziții, contribuabilii pot solicita totuși rambursarea totală a contribuției în litigiu sau numai o rambursare parțială, în funcție de partea pe care o reprezintă, în totalul cheltuielilor pe care le finanțează, cheltuielile care nu ar corespunde unui scop specific?
- 4) În ipoteza în care, în funcție de răspunsul dat la întrebările anterioare, regimul contribuției la serviciul public de electricitate este, în tot sau în parte, incompatibil cu normele privind impozitarea electricității prevăzute de dreptul Uniunii, articolul 18 alineatul (10) al doilea paragraf din Directiva din 27 octombrie 2003 trebuie interpretat în sensul că, până la 1 ianuarie 2009, respectarea ratelor minime de impozitare prevăzute de această directivă constituie, dintre normele privind impozitarea electricității prevăzute de dreptul Uniunii, singura obligație care se impune Franței?

⁽¹⁾ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98).

⁽²⁾ Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129).

⁽³⁾ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, p. 12).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 3 martie
2017 – UAB Aviabaltika/BAB Ūkio bankas**

(Cauza C-107/17)

(2017/C 161/14)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă: UAB Aviabaltika

Intimată: BAB Ūkio bankas

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2002/47 ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că impune statelor membre obligația de a stabili norme juridice care să prevadă că garanția financiară nu este inclusă în activele care rămân după insolvența beneficiarului garanției (o bancă în curs de lichidare)? Cu alte cuvinte, statele membre sunt obligate să stabilească norme juridice care impun ca beneficiarul garanției (o bancă) să aibă de facto posibilitatea de a obține plata creanței sale, care este garantată prin garanția financiară (o sumă de bani într-un cont al băncii și dreptul de a solicita suma respectivă), în pofida apariției cauzei care determină executarea garanției după începerea procedurii de lichidare a beneficiarului garanției (banca)?
- 2) Articolul 4 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2002/47 trebuie să fie interpretate în mod sistematic în sensul că oferă celui care constituie garanția dreptul de a solicita ca beneficiarul garanției (banca) să obțină mai întâi plata creanței sale, care este garantată prin garanția financiară (o sumă de bani într-un cont al băncii și dreptul de a solicita suma respectivă), prin utilizarea garanției financiare și, în consecință, că impune beneficiarului garanției să se conformeze unei asemenea cereri în pofida începerii procedurii pentru lichidarea sa?

- 3) Dacă răspunsul la a doua întrebare este negativ, iar cel care constituie garanția plătește creanța beneficiarului garanției, care este garantată de garanția financiară, prin utilizarea altor active ale celui care constituie garanția, dispozițiile Directivei 2002/47, în special articolele 4 și 8 din cuprinsul său, trebuie să fie interpretate în sensul că cel care constituie garanția trebuie să fi aplicat acesteia și o scutire în privința egalității de tratament între creditorii beneficiarului garanției (banca) în procedura de lichidare și că, în vederea recuperării garanției financiare, cel care constituie garanția trebuie să fie prioritar în raport cu alți creditori în cadrul procedurii menționate?

(¹) Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO 2002, L 168, p. 43, Ediție specială, 10/vol. 3, p. 6).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 3 martie 2017 – UAB „Enteco Baltic”/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-108/17)

(2017/C 161/15)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „Enteco Baltic”

Pârât: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 143 alineatul (2) din Directiva (¹) TVA trebuie să fie interpretat în sensul că interzice autorităților fiscale dintr-un stat membru să refuze aplicarea scutirii prevăzute la articolul 143 alineatul (1) litera (d) din această directivă pentru unicul motiv că la momentul importului bunurile erau destinate să fie livrate unui plătitor de TVA și, prin urmare, numărul său de identificare în scopuri de TVA a fost specificat în declarația de import, dar ulterior, în urma unei schimbări de situație, bunurile au fost transportate în vederea livrării către o altă persoană impozabilă (plătitoare de TVA), fiind comunicate autorității publice informații complete despre identitatea cumpărătorului efectiv?
- 2) În împrejurări cum sunt cele din prezenta cauză, articolul 143 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA trebuie să fie interpretat în sensul că documentele care nu au fost înfirmate (scrisorile de trăsură de tip e-AD [document administrativ electronic] și confirmările de tip e-ROR [proces-verbal de primire]) care confirmă transportul bunurilor dintr-un antrepozit fiscal de pe teritoriul unui stat membru către un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru pot fi considerate dovezi suficiente privind transportul bunurilor într-un alt stat membru?
- 3) Articolul 143 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA trebuie să fie interpretat în sensul că interzice unei autorități fiscale dintr-un stat membru să refuze aplicarea scutirii prevăzute în cuprinsul său dacă dreptul de dispoziție nu a fost transferat cumpărătorului bunurilor în mod direct, ci prin intermediul persoanelor specificate de acesta (întreprinderi de transport/antrepozite fiscale)?
- 4) O practică administrativă încalcă principiul neutralității TVA-ului și principiul protecției încrederii legitime atunci când ea implică o interpretare diferită privind ceea ce este necesar să se considere ca fiind un transfer al dreptului de dispoziție și probele care trebuie să fie depuse pentru dovedirea unui asemenea transfer, în funcție de aplicabilitatea articolului 167 sau a articolului 143 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA?

- 5) Domeniul de aplicare al principiului bunei-credințe în contextul perceperii TVA-ului include și dreptul persoanelor de a fi scutite de TVA-ul la import [în temeiul articolului 143 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA] în situații cum este cea din procedura principală, altfel spus atunci când biroul vamal nu recunoaște dreptul unei persoane impozabile de a fi scutită de TVA-ul la import pe baza faptului că nu au fost respectate condițiile pentru livrarea ulterioară a bunurilor în cadrul Uniunii Europene (articolul 138 din Directiva TVA)?
- 6) Articolul 143 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA trebuie să fie interpretat în sensul că interzice o practică administrativă a statelor membre potrivit căreia premisa că (i) dreptul de dispoziție nu a fost transferat unui anumit partener contractual și (ii) contribuabilul cunoștea sau putea să cunoască eventuala comitere a unei fraude în domeniul TVA-ului de către partenerul contractual se bazează pe faptul că întreprinderea a comunicat cu partenerii contractuali prin mijloace electronice de comunicare și că în urma efectuării unui control de către o autoritate fiscală s-a stabilit că partenerii contractuali nu își desfășurau activitatea la adresa specificată și nu au declarat TVA-ul pentru operațiunile cu persoana impozabilă?
- 7) Articolul 143 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA trebuie să fie interpretat în sensul că, deși obligația de a dovedi dreptul la o scutire fiscală revine contribuabilului, aceasta nu înseamnă că autoritatea publică competentă care decide asupra problemei transferului dreptului de dispoziție nu are obligația de a colecta informații accesibile doar autorităților publice?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7..

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spania) la
3 martie 2017 – Bankia S.A./Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán și María Concepción Marí
Merino**

(Cauza C-109/17)

(2017/C 161/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bankia S.A.

Pârâți: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán și María Concepción Marí Merino

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 11 din Directiva 2005/29/CEE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea în vigoare privind executarea ipotecară spaniolă – articolul 695 și următoarele coroborate cu articolul 552 alineatul 1 din LEC [Ley de Enjuiciamiento Civil (Codul de procedură civilă)] –, care nu prevede controlul, din oficiu sau la cererea părții, al practicilor comerciale neloiale, întrucât îngreunează sau împiedică controlul judiciar al contractelor și al documentelor în care pot figura practici comerciale neloiale?
- 2) Articolul 11 din Directiva 2005/29/CEE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum ordinea juridică spaniolă – articolele 5 și 6 coroborate cu articolul 15 din Real-Decreto Ley 6/2012, de 9 de marzo (Decretul lege regal nr. 6/2012 din 9 martie 2012) –, care nu asigură respectarea efectivă a codului de conduită în cazul în care creditorul următor decide să nu îl aplice?

- 3) Articolul 11 din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că se opune legislației naționale spaniole – punctul 3 din anexa la Real-Decreto Ley 6/2012, de 9 de marzo, Código de Buenas Prácticas (Decretul lege regal nr. 6/2012 din 9 martie 2012 privind Codul de bune practici) – care nu permite consumatorului, în cadrul unei proceduri de executare ipotecară, să solicite respectarea unui cod de conduită, în special în ceea ce privește darea în plată și stingerea datoriei?

(¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2005, L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 13 martie 2017 –
Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV/Duma Forklifts NV, G.S.
International BVBA**

(Cauza C-129/17)

(2017/C 161/17)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamante: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Pârâte: Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA

Întrebările preliminare

- 1) A) Dispozițiile articolului 5 din Directiva 2008/95/CE (¹) și ale articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (²) al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) cuprind dreptul titularului mărcii de a se opune îndepărtării de către un terț, fără acordul său, a tuturor semnelor identice cu mărcile aplicate pe produse („demarcaj”), în cazul în care este vorba despre produse care, precum cele aflate sub regim de antrepozit vamal, nu au fost încă introduse în Spațiul Economic European, iar îndepărtarea realizată de terți se face în scopul importului sau al punerii în circulație a produselor în Spațiul Economic European?
- B) Răspunsul la prima întrebare litera a) depinde de împrejurarea dacă importul sau punerea în circulație a produselor în Spațiul Economic European se face sub un marcaj propriu terțului („remarcaj”)?
- 2) Prezintă importanță pentru răspunsul la prima întrebare faptul că produsele astfel importate sau puse în circulație mai pot fi identificate de către consumatorul mediu relevant, după aspect sau model, ca provenind de la titularul mărcii?

(¹) Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (versiune codificată) (JO 2008, L 299, p. 25)

(²) JO 2009, L 78, p. 1

**Recurs introdus la 24 martie 2017 de Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a
Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 1 februarie 2017 în
cauza T-479/14, Kendrion/Uniunea Europeană**

(Cauza C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurentă: Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentați: J. Inghelram și E. Beysen, agenți)

Celelalte părți din procedură: Kendrion NV și Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea punctului 1 din dispozitivul hotărârii atacate;
- respingerea ca neîntemeiată a acțiunii formulate în primă instanță de Kendrion având ca obiect repararea pretinsului prejudiciu material cauzat sau, cu titlu subsidiar, reducerea acestei despăgubiri la cuantumul de 175 709,87 EUR;
- obligarea Kendrion la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă trei motive.

Primul motiv este întemeiat pe o eroare de drept referitoare la interpretarea noțiunii de legătură de cauzalitate, întrucât Tribunalul a statuat că încălcarea termenului rezonabil de soluționare a fost cauza determinantă a pretinsului prejudiciu material constând în plata unor comisioane de constituire a unei garanții bancare, în timp ce, potrivit unei jurisprudențe constante, propria alegere a unei întreprinderi de a nu plăti amenda în cursul procedurii în fața instanței Uniunii este cauza determinantă pentru plata unor asemenea comisioane.

Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept săvârșită în interpretarea noțiunii de prejudiciu, întrucât Tribunalul a refuzat să aplice pretinsului prejudiciu material legat de plata comisiunilor de constituire a unei garanții bancare aceeași condiție precum cea pe care a formulat-o în privința pretinsului prejudiciu material legat de plata de dobânzi pentru suma amenzii, și anume că reclamanta în primă instanță trebuia să dovedească faptul că sarcina financiară aferentă acestei din urmă plăți era mai ridicată decât avantajul pe care aceasta a putut să îl obțină din neplata amenzii.

Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept în stabilirea perioadei în care s-a produs pretinsul prejudiciu material și pe o încălcare a obligației de motivare, întrucât, fără a expune motivele pentru aceasta, Tribunalul a statuat că perioada în care s-a produs pretinsul prejudiciu material constând în plata unor comisioane de constituire a unei garanții bancare a putut fi diferită de perioada în care Tribunalul a situat comportamentul ilicit care ar fi determinat acest prejudiciu.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 24 martie 2017 – Swedish Match AB/Secretary of State for Health

(Cauza C-151/17)

(2017/C 161/19)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Swedish Match AB

Pârât: Secretary of State for Health

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 1 litera (c) și ale articolului 17 din Directiva 2014/40/UE ⁽¹⁾ sunt nevalide ca urmare a:

- i. încălcării principiului general al dreptului Uniunii de nediscriminare;
- ii. încălcării principiului general al dreptului Uniunii de proporționalitate;
- iii. încălcării articolului 5 alineatul (3) TUE și a principiului Uniunii de subsidiaritate;

- iv. încălcării articolului 296 alineatul (2) TFUE);
- v. încălcării articolelor 34 și 35 TFUE; și
- vi. încălcării articolelor 1, 7 și 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

⁽¹⁾ Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO 2014, L 127, p. 1).

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-170/17)

(2017/C 161/20)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Yerrell și P. Costa de Oliveira, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- declararea faptului că, prin eliberarea unor permise de conducere naționale speciale pentru conducerea vehiculelor incluse în categoria armonizată AM, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) și al articolului 7 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/126/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere;
- declararea faptului că, prin neasigurarea faptului că o persoană deține un singur permis de conducere, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (5) litera (b) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere;
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește obligațiile care revin Republicii Portugheze în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2), al articolului 7 alineatul (2) litera (a) și al articolului 7 alineatul (5) litera (b) din directiva menționată, Comisia consideră că Republica Portugheză nu a luat măsurile necesare în termenul stabilit în avizul motivat. De altfel, însăși administrația portugheză recunoaște că nu a luat aceste măsuri indicând în scrisoarea sa din 15 decembrie 2016 că va proceda la viitoare modificări legislative în acest sens.

⁽¹⁾ JO 2006, L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216.

Recurs introdus la 5 aprilie 2017 de Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 17 februarie 2017 în cauza T-40/15, ASPLA și Armando Álvarez/Uniunea Europeană

(Cauza C-174/17 P)

(2017/C 161/21)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: J. Inghelram, Á. M. Almendros Manzano și P. Giusta, agenți)

Celelalte părți din procedură: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA), Armando Álvarez S.A. și Comisia Europeană

Concluziile

- Anularea punctului 1 din dispozitivul hotărârii atacate;
- respingerea ca neîntemeiată a cererii formulate de ASPLA și de Armando Álvarez în primă instanță prin care se urmărea obținerea unei sume de 3 495 038,66 euro cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul pe care aceștia afirmă că l-au suferit din cauza nerespectării termenului rezonabil de soluționare;
- obligarea ASPLA și Armando Álvarez la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv de recurs se întemeiază pe o eroare de drept în interpretarea noțiunii de legătură de cauzalitate, întrucât Tribunalul a considerat că nerespectarea termenului rezonabil de soluționare a constituit cauza determinantă a presupusului prejudiciu material care constă în plata comisioanelor de constituire a garanției bancare, în pofida faptului că, potrivit unei jurisprudențe constante, cauza determinantă a plății acestor comisioane este propria alegere a unei întreprinderi de a nu plăti amenda în cursul procedurii în fața instanței Uniunii.
2. Al doilea motiv de recurs se întemeiază pe o eroare de drept în interpretarea noțiunii de prejudiciu, întrucât Tribunalul nu a aplicat în privința presupusului prejudiciu material provenit din plata comisioanelor de constituire a garanției bancare aceeași cerință pe care a impus-o în legătură cu presupusul prejudiciu material provenit din plata unor dobânzi la cuantumul amenzii, și anume aceea ca reclamantele în primă instanță să trebuiască să demonstreze că sarcina financiară care rezulta din această din urmă plată era superioară avantajului pe care l-au putut obține din neplata amenzii.

Ordonanța președintelui Curții din 28 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale civile di Roma – Italia)– X/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Cauza C-167/15) ⁽¹⁾

(2017/C 161/22)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015

Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 10 martie 2017 (cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA/Banco Santander Totta SA

(Cauza C-136/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/23)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 165, 10.5.2016

Ordonanța președintelui Curții din 23 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P./João Carlos Lombo Silva Cordeiro

(Cauza C-229/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/24)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 287, 8.8.2016

Ordonanța președintelui Curții din 6 martie 2017 – Comisia Europeană/Grand-Duché de Luxembourg, Intervenante: République française

(Cauza C-511/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/25)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 441, 28.11.2016

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – CPME și alții/Consiliul

(Cauza T-422/13) ⁽¹⁾

[„Dumping — Importations de certains types de polyéthylène téréphthalate (PET) originaires de l’Inde, de Thaïlande et de Taïwan — Réexamen au titre de l’expiration des mesures — Proposition de la Commission de renouvellement desdites mesures — Décision du Conseil de clore la procédure de réexamen sans instituer ces mesures — Recours en annulation — Article 11, paragraphe 2, du règlement (CE) n° 1225/2009 — Probabilité de réapparition d’un préjudice important — Article 21, paragraphe 1, du règlement n° 1225/2009 — Intérêt de l’Union — Erreurs manifestes d’appréciation — Obligation de motivation — Recours en indemnité”]

(2017/C 161/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (Bruxelles, Belgia) și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexa hotărârii (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert și J.-P. Hix, agenți, asistați de B. O’Connor, solicitor, și S. Gubel, avocat)

Intervenientă în susținerea reclamanților: Comisia Europeană (reprezentanți: J. F. Brakeland, A. Demeneix și M. França, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: European Federation of Bottled Waters (EFBW) (Bruxelles, Belgia), Caiba, SA (Paterna, Spania), Coca Cola Enterprises Belgium (CCEB) (Anderlecht, Belgia), Danone (Paris, Franța), Nestlé Waters Management & Technology (Issy-les-Moulineaux, Franța), Pepsico International Ltd (Londres, Regatul Unit) și Refresco Gerber BV (Rotterdam, Țările de Jos), (reprezentant: E. McGovern, barrister)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare nr. 2013/226/UE a Consiliului din 21 mai 2013 de respingere a propunerii de regulament de punere în aplicare al Consiliului privind instituirea unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din India, Taiwan și Thailanda, ca urmare a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, și de încheiere a unei proceduri de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor privind importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Indonezia și Malaysia, având în vedere că propunerea ar impune o taxă antidumping definitivă la importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din India, Taiwan și Thailanda (JO 2013, L 136, p. 12), în măsura în care aceasta a respins propunerea de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile originare din India, Taiwan și Thailanda și a încheiat procedura de reexaminare privind aceste importuri și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE având ca obiect repararea prejudiciului pretins suferit de reclamanți,

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare 2013/226/UE a Consiliului din 21 mai 2013 de respingere a propunerii de regulament de punere în aplicare al Consiliului privind instituirea unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din India, Taiwan și Thailanda, ca urmare a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, și de încheiere a unei proceduri de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor privind importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Indonezia și Malaysia, având în vedere că propunerea ar impune o taxă antidumping definitivă la importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din India, Taiwan și Thailanda, în măsura în care aceasta a respins propunerea de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile originare din India, Taiwan și Thailanda și a încheiat procedura de reexaminare privind importurile de polietilen tereftalat (PET) din aceste trei țări.

- 2) Respinge cererile de despăgubire.
- 3) *Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química, SA, Equipolymers Srl, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, M & G Polimeri Italia SpA, Novapet, SA, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group și UAB Orion Global pet suportă propriile cheltuieli de judecată, cu excepția celor prevăzute la punctul 5) de mai jos.*
- 4) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 5) *European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba, SA, Coca Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd și Refresco Gerber BV suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de reclamante pentru intervenția lor.*
- 6) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 325, 9.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Regione autonoma della Sardegna/Comisia

(Cauza T-219/14) (¹)

(„Ajutoare de stat — Transport maritim — Compensatie pentru serviciul public — Majorare de capital — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă și se dispune recuperarea lor — Intrarea în lichidare a întreprinderii beneficiare — Menținerea interesului de a exercita acțiunea — Absența lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului — Noțiunea de ajutor — Serviciu de interes economic general — Criteriul investitorului privat — Eroare vădită de apreciere — Eroare de drept — Excepție de nelegalitate — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Decizia 2011/21/UE — Liniile directe privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate — Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public — Hotărârea Altmark”)

(2017/C 161/27)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Regione autonoma della Sardegna (Italia) (reprezentanți: T. Ledda, S. Sau, G. M. Roberti, G. Bellitti și I. Perego, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte, D. Grespan și A. Bouchagiar, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Compagnia italiana di navigazione SpA (Napoli, Italia) (reprezentanți: inițial F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti și A. Neri, ulterior M. Merola, B. Carnevale și M. Toniolo, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziei C(2013) 9101 final a Comisiei din 22 ianuarie 2014 privind măsurile de ajutor SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) și SA.32016 (2011/C), puse în aplicare de Regione autonoma della Sardegna în favoarea Saremar, în măsura în care această decizie a calificat drept ajutoare de stat o măsură de compensare pentru serviciul public și o majorare de capital, a declarat aceste măsuri incompatibile cu piața internă și a dispus recuperarea lor

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regione autonoma della Sardegna (Italia) să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Compagnia Italiana di Navigazione SpA.

(¹) JO C 175, 10.6.2014.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Saremar/Comisia(Cauza T-220/14) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Transport maritim — Compensatie pentru serviciul public — Majorare de capital — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă și se dispune recuperarea lor — Intrarea în lichidare a reclamantei — Capacitate de a sta în judecată — Menținerea interesului de a exercita acțiunea — Absența lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului — Noțiunea de ajutor — Serviciu de interes economic general — Criteriul investitorului privat — Eroare vădită de apreciere — Eroare de drept — Excepție de nelegalitate — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Decizia 2011/21/UE — Liniile directe privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate — Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public — Hotărârea Altmark”)

(2017/C 161/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA (Cagliari, Italia) (reprezentanți: G. M. Roberti, G. Bellitti și I. Perego, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte, D. Grespan și A. Bouchagiar, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Compagnia Italiana di Navigazione SpA (Napoli, Italia) (reprezentanți: inițial F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti și A. Neri, ulterior M. Merola, B. Carnevale și M. Toniolo, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziei C(2013) 9101 final a Comisiei din 22 ianuarie 2014 privind măsurile de ajutor SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) și SA.32016 (2011/C), puse în aplicare de Regione autonoma della Sardegna în favoarea Saremar, în măsura în care această decizie a calificat drept ajutoare de stat o măsură de compensare pentru serviciul public și o majorare de capital, a declarat aceste măsuri incompatibile cu piața internă și a dispus recuperarea lor

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Compagnia Italiana di Navigazione SpA.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.

Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – HB și alții/Comisia(Cauza T-361/14) ⁽¹⁾

[„Drept instituțional — Inițiativă cetățenească europeană — Protecția animalelor fără stăpân — Efecte psihologice asupra adulților și copiilor — Refuz de înregistrare — Lipsă vădită a unor competențe ale Comisiei — Articolul 4 alineatul (2) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011”]

(2017/C 161/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: HB (Linz, Austria) și ceilalți șase reclamanți, ale căror nume figurează în anexa hotărârii (reprezentanți: inițial C. Kolar, ulterior F. Moyses, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Krämer și J. Vondung, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2014) 2119 final a Comisiei din 26 martie 2014 prin care a fost respinsă cererea de înregistrare a propunerii de inițiativă cetățenească europeană intitulată „Ethics for Animals and Kids”

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îi obligă pe HB și pe ceilalți reclamanți, ale căror nume figurează în anexă, la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ - JO C 409, 17.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Alkarim for Trade and Industry/Consiliul

(Cauza T-35/15) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghetarea fondurilor — Eroare vădită de apreciere”)

(2017/C 161/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Siria) (reprezentanți: J. P. Buyle și L. Cloquet, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial G. Étienne și S. Kyriakopoulou, ulterior S. Kyriakopoulou, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare 2014/730/PESC a Consiliului din 20 octombrie 2014 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2014, L 301, p. 36) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1105/2014 al Consiliului din 20 octombrie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2014, L 301, p. 7), în măsura în care numele reclamantei a fost înscris pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsurile restrictive.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare 2014/730/PESC a Consiliului din 20 octombrie 2014 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1105/2014 al Consiliului din 20 octombrie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, în ceea ce o privește pe Alkarim for Trade and Industry LLC.
- 2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Alkarim for Trade and Industry.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.03.2015.

Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – Franța/Comisia(Cauza T-344/15) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente transmise în cadrul procedurii prevăzute de Directiva 98/34/CE — Documente care emană de la un stat membru — Acordarea accesului — Excepție referitoare la protecția procedurilor judiciare — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Acord prealabil al statului membru”]

(2017/C 161/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: inițial F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas și F. Fize, ulterior D. Colas și B. Fodda, și în sfârșit D. Colas, B. Fodda și E. de Moustier, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și F. Clotuche Duvieusart, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, T. Müller și J. Vlácil, agenți)

Obiectul

Cereră întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei Ares(2015) 1681819 a Comisiei din 21 aprilie 2015 prin care se acordă unui cetățean accesul la documentele transmise de Republica Franceză în cadrul procedurii prevăzute de Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO 1998, L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.
- 3) Republica Cehă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 17.8.15.

Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – Renfe-Operadora/EUIPO (AVE)(Cauza T-367/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă AVE — Nulitate parțială — Cale de atac formulată în fața camerei de recurs în altă limbă decât limba de procedură — Inadmisibilitatea căii de atac în fața camerei de recurs — Cerere de restitutio in integrum — Obligație de precauție”]

(2017/C 161/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial (Madrid, Spania) (reprezentanți: J.-B. Devaureix și M. I. Hernández Sandoval, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 24 aprilie 2015 (cauza R 712/2014-5) privind o cerere de *restitutio in integrum*

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 346, 19.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Metabolic Balance Holding/EUIPO (Metabolic Balance)

(Cauza T-594/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene Metabolic Balance — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr.207/2009”]

(2017/C 161/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Metabolic Balance Holding GmbH (Isen, Germania) (reprezentant: W. Riegger, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Fischer și J. Németh, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 12 august 2015 (cauza R 2156/2014-1) privind o cerere de înregistrare ca marcă a Uniunii Europene a semnului figurativ Metabolic Balance.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Metabolic Balance Holding GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de EUIPO.

⁽¹⁾ JO C 398, 30.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – Tractel Greifzug/EUIPO – Shenxi Machinery (Forma unui trolu cu comandă motorizată)

(Cauza T-621/15) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedura de anulare — Marcă a Uniunii Europene tridimensională — Forma unui trolu cu comandă motorizată — Motiv absolut de refuz — Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 161/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Tractel Greifzug GmbH (Bergisch Gladbach, Germania) (reprezentanți: U. Lüken și C. Maierhöfer, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Shenxi Machinery Co. Ltd (Wuxi, China) (reprezentant: C. Vossius, avocat)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 septembrie 2015 (cauza R 1658/2014-1), privind o procedură de anulare între Shenxi Machinery și Tractel Greifzug

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Tractel Greifzug GmbH la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).
- 3) Shenxi Machinery Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Nanu-Nana Joachim Hoepf/EUIPO – Fink (NANA FINK)

(Cauza T-39/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă NANA FINK — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară NANA — Lipsa similitudinii produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Întinderea examinării care trebuie efectuată de camera de recurs — Obligația de a se pronunța asupra căii de atac în întregul său”]

(2017/C 161/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG (Bremen, Germania) (reprezentant: T. Boddien, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Nadine Fink (Basel, Elveța)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 12 noiembrie 2015 (cauza R 679/2014-1) privind o procedură de opoziție între Nanu-Nana Joachim Hoepf și doamna Fink

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate intelectuală (EUIPO) din 12 noiembrie 2015 (cauza R 679/2014-1) privind o procedură de opoziție între Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG și doamna Nadine Fink în măsura în care camera de recurs a omis să se pronunțe referitor la calea de atac formulată în fața ei, în ceea ce privește „metalele prețioase și aliajele acestora” care fac parte din clasa 14 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și vizate de marca figurativă care face obiectul înregistrării internaționale nr. 1111651 care desemnează Uniunea Europeană.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Azanta/EUIPO – Novartis (NIMORAL)

(Cauza T-49/16) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NIMORAL — Marca Uniunii Europene verbală anterioară NEORAL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 161/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Azanta A/S (Hellerup, Danemarca) (reprezentant: M. Hoffgaard Rasmussen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Novartis AG (Basel, Elveția)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2015 (cauza R 634/2015-4) privind o procedură de opoziție între Novartis și Azanta

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Azanta A/S la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Policolor/EUIPO – CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)

(Cauza T-178/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Policolor — Marcă a Uniunii Europene figurativă anterioară ProfiColor — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligație de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 161/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Policolor SA (București, România) (reprezentant: M. Comanescu, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Rajh, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 29 ianuarie 2016 (cauza R 346/2015-1) privind o procedură de opoziție între CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt și Policolor

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Policolor SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Aldi/EUIPO (ViSAGE)

(Cauza T-219/16) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ViSAGE — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 161/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen și N. Bertram, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 19 februarie 2016 (cauza R 507/2015-5) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ ViSAGE ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Aldi GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 232, 27.6.2016.

**Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Întreprinderea comună Clean Sky 2/
Scouring Environment**

(Cauza T-238/16) ⁽¹⁾

[„Clauză compromisorie — Acord de grant încheiat în cadrul celui de Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Neexecutare a contractului — Rambursarea sumelor plătite în avans — Dobânzi de întârziere — Judecare în lipsă”]

(2017/C 161/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Întreprinderea comună Clean Sky 2 (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: B. Mastantuono, agent, asistat de M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Scouring Environment SARL (Tauriac, Franța)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE având ca obiect obligarea Scouring Environment la rambursarea sumei plătite în avans în cadrul acordului de grant nr. 287071, majorată cu dobânzi de întârziere

Dispozitivul

- 1) Obligă Scouring Environment SARL să ramburseze Întreprinderii comune Clean Sky 2 suma de 60 000 de euro, majorată cu dobânzi de întârziere calculate la o rată anuală de 3,65 % pe an, începând cu 12 septembrie 2014 și până la data efectuării plății integrale a sumei datorate.
- 2) Obligă Scouring Environment la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

**Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2017 – Anta (China)/EUIPO (Reprezentarea a două linii ce
formează un unghi ascuțit)**

(Cauza T-291/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative care reprezintă două linii ce formează un unghi ascuțit — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 161/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Anta (China) Co. Ltd (Jinjiang City, China) (reprezentanți: A. Franke și K. Hammerstingl, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 9 martie 2016 (cauza R 1292/2015 5) privind o cerere de înregistrare a unui semn figurativ care reprezintă două linii ce formează un unghi ascuțit ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Anta (China) Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 279, 1.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA

(Cauza T-348/16) ⁽¹⁾

(„Clauză compromisorie — Al șaptelea program-cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative — Contractul Minatran — Costuri eligibile — Procedură în lipsă”)

(2017/C 161/41)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Salonic, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă a Consiliului European pentru Cercetare (ERCEA) (reprezentanți: M. Pesquera Alonso și F. Sgritta, agenți)

Obiectul

Cerere în temeiul articolului 272 TFUE prin care se solicită să se constate faptul că creanța care figurează în nota de debit 3241606289 din 26 mai 2016 a ERCEA prin care se urmărea ca reclamanta să ramburseze o parte, în cuantum de 245 525,43 euro, din subvenția pe care a primit-o pentru proiectul Minatran, este neîntemeiată și că această sumă corespunde unor cheltuieli eligibile.

Dispozitivul

- 1) Creanța care figurează în nota de debit 3241606289 din 26 mai 2016 a Agenției Executive a Consiliului European pentru Cercetare (ERCEA) prin care se urmărea ca Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis să ramburseze o parte, în cuantum de 245 525,43 euro, din subvenția pe care a primit-o pentru proiectul Minatran, este neîntemeiată și această sumă corespunde unor cheltuieli eligibile.
- 2) Recuperarea în parte prin compensare, în limita sumei de 132 192,12 euro, a creanței reclamate este contrară Contractului de subvenție nr. 211166 încheiat la 18 august 2008 pentru executarea proiectului Minatran și Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene.
- 3) Obligă ERCEA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Ordonanța Tribunalului din 18 ianuarie 2017 – Banco Popular Español/EUIPO – Pledgeling (p)**(Cauza T-407/16) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragera cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2017/C 161/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Banco Popular Español, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: M. de Justo Bailey, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Pledgeling LLC (Houston, Texas, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 29 aprilie 2016 (cauza R 1693/2015-2) privind o procedură de opoziție între Banco Popular Español, SA și Pledgeling LLC

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Banco Popular Español, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 343, 19,9,2016.**Acțiune introdusă la 20 martie 2017 – RW/Comisia****(Cauza T-170/17)**

(2017/C 161/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: RW (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască,

- anularea deciziei din 2 martie 2017 prin care reclamantul a fost pensionat din oficiu începând de la 1 iunie 2017;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea vădită a articolelor 47 și 52 din statut, în măsura în care, la data adoptării deciziei atacate, reclamantul nu împlinise încă vârsta de pensionare din oficiu.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea domeniului de aplicare al articolului 42c din statut, în măsura în care pârâta a considerat că această dispoziție era aplicabilă funcționarilor care, deși au împlinit vârsta de pensionare (și anume ei pot solicita pensionarea fără diminuarea drepturilor de pensie), totuși nu au împlinit încă vârsta la care autoritatea împuternicită să facă numiri (AIPN) este obligată să îi pensioneze (din oficiu).

3. Al treilea motiv, întemeiat pe obligația de motivare, întrucât pârâta nu a furnizat nicio precizare suficientă pentru a permite reclamantului sau Tribunalului să controleze temeinicia afirmației potrivit căreia pârâta ar fi realizat o analiză aprofundată a nevoilor celorlalte servicii ale Comisiei, în baza căreia aceasta a ajuns la concluzia că o nouă repartizare la unul dintre aceste servicii, corespunzător competențelor actuale ale reclamantului, nu putea fi avută în vedere.

Acțiune introdusă la 16 martie 2017 – TestBioTech/Comisia

(Cauza T-173/17)

(2017/C 161/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: TestBioTech eV (München, Germania) (reprezentanți: K. Smith, QC, și J. Stevenson, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 9 ianuarie 2017 de respingere a cererii reclamantei privind reexaminarea internă a Deciziilor de punere în aplicare ale Comisiei (UE) 2016/1215 ⁽¹⁾, (UE) 2016/1216 ⁽²⁾ și (UE) 2016/1217 ⁽³⁾ din 22 iulie 2016 de autorizare a introducerii pe piață, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 ⁽⁴⁾, a soiei modificate genetic FG 72, MON 87708 × MON 89788 și MON 87705 × MON 89788;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență un motiv unic întemeiat pe faptul că Comisia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin potrivit Regulamentului nr. 1829/2003, în special potrivit articolelor 14 și 16 din acesta, întrucât nu a efectuat o evaluare adecvată completă a siguranței înainte de acordarea autorizației de introducere pe piață și întrucât nu a garantat o monitorizare efectivă după introducerea pe piață.

Comisia s-a întemeiat în mod eronat pe dreptul Uniunii aplicabil controlului pesticidelor, dat fiind că acesta nu reglementează în mod specific organismele modificate genetic.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1215 a Comisiei din 22 iulie 2016 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau din sau sunt produse din soia modificată genetic FG72 (MST-FGØ72-2), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2016, L 199, p. 16).

⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1216 a Comisiei din 22 iulie 2016 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt produse din soia modificată genetic MON 87708 × MON 89788 (MON-877Ø8-9 × MON-89788-1) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2016, L 199, p. 22).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1217 a Comisiei din 22 iulie 2016 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau din sau sunt produse din soia modificată genetic MON 87705 × MON 89788 (MON-877Ø5-6 × MON-89788-1), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2016, L 199, p. 28).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furaje modificate genetic (JO 2003, L 268, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 3).

Acțiune introdusă la 17 martie 2017 – EM Research Organization/EUIPO – Christoph Fischer și alții (EM)

(Cauza T-180/17)

(2017/C 161/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: EM Research Organization, Inc. (Okinawa, Japonia) (reprezentanți: J. Liesegang, M. Jost și N. Lang, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Celelalte părți din procedura care s-au aflat pe rolul camerei de recurs: Christoph Fischer GmbH (Stephanskirchen, Germania), Ole Weinkath (Hünxe-Drevenack, Germania), Multikraft Produktions- und Handels GmbH (Pichl/Wels, Austria), Phytodor AG (Buochs, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională a mărcii verbale „EM” nr. 2 829 851

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 în cauza R 2442/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 145 și a articolului 57 alineatul (2) prima teză din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 20 martie 2017 – Novartis/EUIPO – Chiesi Farmaceutici (AKANTO)

(Cauza T-182/17)

(2017/C 161/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Novartis AG (Basel, Elveția) (reprezentant: L. Junquera Lara, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Chiesi Farmaceutici SpA (Parma, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „AKANTO” – cererea de înregistrare nr. 13 289 781

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 în cauza R 531/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea faptului că articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 nu se opune semnului în cauză (marca comunitară nr. 13 289 781) pentru produsele din clasa 5 descrise în cererea de înregistrare;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – Leifheit/EUIPO (Reprezentarea a patru pătrate verzi)

(Cauza T-184/17)

(2017/C 161/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Leifheit AG (Nassau, Germania) (reprezentați: G. Hasselblatt, V. Töbelmann și P. Schneider, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurativ (reprezentarea a patru pătrate verzi) – cererea de înregistrare nr. 14 781 819

Decizia atacată: Decizia Camerei a noua de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 în cauza R 1115/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – PlasticsEurope/ECHA**(Cauza T-185/17)**

(2017/C 161/48)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: PlasticsEurope (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: R. Cana, E. Mullier și F. Mattioli, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii drept admisibilă și întemeiată;
- anularea deciziei ECHA, publicată la 12 ianuarie 2017, de a include Bisphenol A în lista substanțelor candidate în vederea autorizării ca substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită, în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul REACH;
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată și
- adoptarea oricăror alte măsuri necesare soluționării cauzei.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă articolul 2 alineatul (8) litera (b) din Regulamentul REACH.
 - Decizia contestată încalcă articolul 2 alineatul (8) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3, denumit în continuare „Regulamentul REACH”), întrucât utilizările intermediare sunt exceptate de la titlul VII, în ansamblul acestuia, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) litera (b) din Regulamentul REACH și, astfel, nu sunt cuprinse în domeniul de aplicare nici al articolelor 57 și 59 și nici al autorizării.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă principiul proporționalității.
 - Reclamanta arată că decizia contestată încalcă principiul proporționalității întrucât includerea utilizărilor intermediare în lista substanțelor candidate depășește limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu constituie măsura cea mai puțin oneroasă la care Agenția Europeană pentru Produse Chimice ar fi putut recurge.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că nu a luat în considerare informațiile de care dispunea, care indicau utilizările BPA drept substanță intermediară.
 - Agenția Europeană pentru Produse Chimice nu a luat în considerare informațiile puse la dispoziție în dosarul anexa XV pentru BPA, în conformitate cu Regulamentul REACH.

Acțiune introdusă la 23 martie 2017 – Unipreus/EUIPO – Wallapop (wallapop)**(Cauza T-186/17)**

(2017/C 161/49)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Unipreus, SL (Lleida, Spania) (reprezentant: C. Rivadulla Oliva, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Wallapop, SL (Barcelona, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „wallapop” – Cererea de înregistrare nr. 13 268 941

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 18 ianuarie 2017 în cauzele R 2350/2015-5 și R 2530/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- pronunțarea unei hotărâri prin care să se modifice decizia atacată, respingând înregistrarea mărcii Uniunii Europene „wallapop” (nr. 13 268 941) pentru următoarele servicii din clasa 35: „Servicii de vânzare on-line, respectiv exploatarea de piețe on-line pentru cumpărători și vânzători de bunuri și servicii; Servicii de comercializare online în cadrul cărora vânzătorii afișează produse sau servicii în vederea vânzării și achiziționării sau licitării, pe internet, în vederea facilitării vânzării de produse și de servicii de către terți, într-o rețea de calculatoare; Furnizare de rapoarte de evaluare și de evaluări ale performanțelor cu privire la bunuri și servicii ale vânzătorilor, valoarea și prețul bunurilor vânzătorilor, performanțele cumpărătorilor și vânzătorilor, serviciile de livrare ale vânzătorilor și experiența comercială generală cu privire la acestea; Furnizarea unui ghid de publicitate online cu motor de căutare care conține bunuri și servicii oferite de furnizori online; Furnizarea unei baze de date online pentru cumpărători și vânzători; Servicii de studii de marketing; Servicii de cercetare, de furnizare de rapoarte, de consiliere și de consultanță în materie de comportament al pieței; Servicii de furnizare de informații comerciale cu privire la produse și/sau servicii, evaluare și clasificare de astfel de produse și servicii, precum și de cumpărători și comercianți de astfel de produse și/sau servicii; Servicii de căutare, colectare, sistematizare, prelucrare și furnizare de informații comerciale pentru terți”;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 207/2009. Se afirmă în această privință, în special, că în decizia sa, camera de recurs nu a interpretat în mod corect acest articol în legătură cu serviciile în conflict în mărcile WALA și WALLAPOP, în lumina criteriilor de interpretare care decurg din Hotărârea din 29 septembrie 1998, Canon (C-39/97, EU: C:1998:442).

Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Mega Liner)

(Cauza T-187/17)

(2017/C 161/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Germania) (reprezentanți: T. Weeg și K. Lüken, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Mega Liner” – cererea de înregistrare nr. 14 473 094

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 în cauza R 442/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care respinge calea de atac;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Coil Liner)

(Cauza T-188/17)

(2017/C 161/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Germania) (reprezentanți: T. Weeg și K. Lüken, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Coil Liner” – cererea de înregistrare nr. 14 473 193

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 în cauza R 443/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care respinge calea de atac;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 27 martie 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Forma unui cap femural)

(Cauza T-193/17)

(2017/C 161/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: CeramTec (Plochingen, Germania) (reprezentanți: A. Renck și E. Nicolás Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională de culoare roz (Forma unui cap femural) – marca Uniunii Europene nr. 10 214 179

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 15 februarie 2017 în cauza R 929/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată sau, în cazul în care C5 Medical Werks formulează cerere de intervenție, obligarea intervenientului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolelor 59 și 83 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 martie 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Reprezentarea unui cap femural)

(Cauza T-194/17)

(2017/C 161/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: CeramTec (Plochingen, Germania) (reprezentanți: A. Renck și E. Nicolás Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă de culoare roz (Reprezentarea unui cap femural) – marca Uniunii Europene nr. 10 214 112

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 15 februarie 2017 în cauza R 928/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată sau, în cazul în care C5 Medical Werks formulează cerere de intervenție, obligarea intervenientului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolelor 59 și 83 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 29 martie 2017 – QD/EUIPO

(Cauza T-199/17)

(2017/C 161/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: QD (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei EUIPO din 2 iunie 2016, notificată reclamantei la 3 iunie 2016, prin care se respinge a doua reînnoire a contractului de agent temporar al reclamantei, încheiat în temeiul articolului 2 litera (f) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumit în continuare „RACA”) și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor pertinente din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și din RACA, și anume articolul 110 din statut, precum și articolul 2 litera (f) și articolul 8 din RACA.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nerespectarea de către EUIPO a obligației de loialitate și a obligației de diligență.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către EUIPO a principiului bune administrări [articolul 41 alineatele (1), (2) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (CDF)].
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către EUIPO a cerințelor Regulamentului nr. 45/2001 ⁽¹⁾, în special ale articolului 27 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) din regulamentul respectiv.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe nerespectarea de către EUIPO a încrederii legitime a reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 008, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 5 aprilie 2017 – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan)/Comisia

(Cauza T-204/17)

(2017/C 161/55)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) Co. Ltd (Kunshan, Republica Populară Chineză) (reprezentanți: A. Johansson și C. Dackö, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

- Anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/141 al Comisiei din 26 ianuarie 2017 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite accesorii de țevărie pentru sudat cap la cap, din oțel inoxidabil, chiar finisate, originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”), în măsura în care privește accesoriile de țevărie pentru sudat cap la cap, din oțel inoxidabil, care au o rugozitate medie a suprafeței mai mică de 0,8 micrometri în interiorul – însă nu și în exteriorul – accesoriilor de țevărie pentru sudat cap la cap;
- cu titlu subsidiar, anularea regulamentulului de punere în aplicare în măsura în care o privește pe reclamantă;
- cu titlu încă mai subsidiar, anularea regulamentulului de punere în aplicare în întregime și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare.

Reclamanta susține că definiția produsului care face obiectul anchetei a fost schimbată între documentul de comunicare a constatărilor finale revizuit și adoptarea regulamentulului de punere în aplicare, în detrimentul reclamantei. Ea arată că, ulterior, Comisia a precizat că fusese avută în vedere o schimbare semnificativă. Reclamantei nu i s-a oferit ocazia de a-și exprima opinia cu privire la schimbare înainte de intrarea în vigoare a regulamentulului. Ea susține că, în nicio etapă a anchetei, Comisia nu a informat părțile interesate că cerința privind rugozitatea suprafeței pe care trebuie să o îndeplinească produsele pentru a nu fi supuse taxelor vamale s-ar putea aplica atât suprafețelor interioare, cât și celor exterioare ale produselor, prin derogare de la standardele europene privind produsele, referitoare la accesoriile sanitare. Astfel, reclamanta a avut încrederea legitimă că excluderea produselor corespunde obiectivului declarat de a se exclude accesoriile sanitare și, în consecință, nu a avut nicio ocazie reală de a-și exprima opinia cu privire la sfera de aplicare a excluderii produselor.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea obligației de motivare.

Reclamanta arată că în niciun moment nu au fost prezentate motive pentru distincția pe care o face Comisia între, pe de o parte, accesoriile sanitare cu o rugozitate a suprafeței interioare mai mică de 0,8 micrometri și cu o rugozitate a suprafeței exterioare mai mare de 0,8 micrometri și, pe de altă parte, accesoriile sanitare care au atât o rugozitate a suprafeței interioare, cât și o rugozitate a suprafeței exterioare mai mică de 0,8 micrometri. Reclamanta susține că introducerea unei asemenea distincții arată că motivele prezentate de Comisie pentru excluderea produselor sunt lipsite de logică și în contradicție cu definiția produselor de la articolul 1 din regulamentul de punere în aplicare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea obligației de examinare cu atenție și cu imparțialitate a tuturor aspectelor relevante ale cauzei.

Reclamanta arată că distincția făcută între diferite accesorii sanitare nu pare să fie rezultatul unei examinări atente, ci doar al unei solicitări nefondate a unei părți implicate într-un stadiu mult mai avansat al anchetei. Reclamanta susține că, prin neanalizarea aprofundată a consecințelor unei asemenea distincții și a modului în care aceasta afectează atingerea obiectivelor prevăzute în considerentele regulamentului de punere în aplicare, Comisia nu și-a îndeplinit obligația de examinare cu atenție și cu imparțialitate a aspectelor relevante.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere.

Reclamanta arată că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când, pentru a exclude accesoriile sanitare care nu concurează cu accesoriile industriale ale industriei UE, a stabilit criteriile de excludere în urma cărora a fost exclusă doar o mică parte a accesoriilor sanitare utilizate în cadrul UE. Astfel, majoritatea accesoriilor sanitare sunt supuse taxelor vamale chiar dacă nu sunt în concurență cu produsele industriei UE. Reclamanta susține că Comisia a tras concluzii vădit eronate din materialul primit și că s-a întemeiat de asemenea pe informații eronate.

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2017 – SSP Europe/EUIPO (SECURE DATA SPACE)

(Cauza T-205/17)

(2017/C 161/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: SSP Europe GmbH (München, Germania) (reprezentant: avocat B. Bittner)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurative care cuprinde elementele verbale „SECURE DATE SPACE” – cererea de înregistrare nr. 14 056 998

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27 ianuarie 2017 în cauza R 2467/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate (notificată la 9 februarie 2017);
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 6 aprilie 2017 – International Gaming Projects/EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO)

(Cauza T-210/17)

(2017/C 161/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (reprezentant: M. D. Garayalde Niño, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „TRIPLE TURBO” — cererea de înregistrare nr. 13 140 207

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 februarie 2017 în cauza R 119/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO